

ἡ πόλις Κυδωνία (Ἡράκλεια), τότε μὲν ἀκμάζουσα, σήμερον δὲ φρικώδης σωρὸς ἐρείπιων.* Ἡ πόλις ἐκείνη κατοικημένη ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ἀπαλαύσασα ἐπιειχοῦς διοικήσεως ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Καρᾶ-Ὀσμάν-Ὀγλοῦ ἀπέβη ἐμπορικὴ χώρα καὶ ἠυδοκίμησε πολὺ. Οἱ Κυδωνιεῖς ὠφείλον πρὸ πάντων τὴν εὐημερίαν αὐτῶν εἰς τὴν φυτεῖαν ἐλαιῶν καὶ τὴν ταχεῖαν πώλησιν τοῦ ἐξ αὐτῶν ἐλαίου· ὅθεν ἔπεμπον ὀλόκληρα φορτία τούτων εἰς τὸν λιμένα τῆς Ὀδησοῦ καὶ Ταναΐδος (Ταυγανίου), τὸ δὲ λοιπὸν ἐπώλουν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ συνήθως κατὰ τιμὴν κανονισμένην ὑπὸ τῆς αὐθαιρέτου ἀστυνομίας τῆς πρωτεύουσας ταύτης. Ἡ πόλις τῶν Κυδωνιέων ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ συνελύσεως δημογερόντων, ἐκαλλωπίζετο δὲ ἐκάστοτε καὶ διὰ τακτικῶς οἰκοδομουμένων οἰκιῶν, ὁδῶν καλῶς ἐστρωμένων καὶ πληθύος κήπων. Ἡ τοποθεσία αὐτῆς ἦτο συνάμα εὐάρεστος καὶ ὑγιεινή. Πολλὰ μικρὰ καὶ ἀκατοίκητοι, ἀλλ' ἐξολισμένα διὰ πλουσιῶν καὶ πάντοτε γλοερῶν φυτειῶν νῆσοι, ἔθελγον τὴν

* Διὰ τὰ γενναῖα φρονήματα καὶ τὴν φιλομάθειαν τῶν κατοίκων αἱ Κυδωνίαι ἀνεκτίσθησαν, ὥστε ἐλπίζεται ταχέως νὰ ἀποτελεσθῇ πόλις ἀξία ἀμίλλης ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς ἀποτεφρωθείσας ἐν τῇ διαστάματι τῆς ἱεῶς ἐπαναστάσεως. Σ. Μ.